

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Białymstoku**

Białystok, dnia 10 grudnia 2009 r.

**Zarząd
Krajowej Spółki Cukrowej SA
w Toruniu**

LBI-410-017-01/2009
P/09/046

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Białymstoku skontrolowała w Krajowej Spółce Cukrowej SA w Toruniu Oddziale „Cukrownia Łapy” w Łapach efektywność restrukturyzacji Krajowej Spółki Cukrowej SA (określanej w dalszej treści „KSC”) w części dotyczącej Oddziału „Cukrownia Łapy” (zwanego dalej „Oddziałem” lub „Cukrownią”), w okresie od 1 października 2004 r. do 30 września 2009 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawiono w protokóle podpisanym 18 listopada 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje niniejsze wystąpienie.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działania podejmowane w celu restrukturyzacji Cukrowni, mimo nieprawidłowości w zagospodarowywaniu zbędnych składników majątkowych.

1. W Oddziale podejmowano skuteczne działania w celu poprawy efektywności uprawy buraków cukrowych oraz zwiększenia produkcji cukru. Prowadzone m.in. szkolenia rolników, zaopatrzenie ich w nasiona i środki ochrony roślin, a także wprowadzenie bezpośredniego odbioru buraków z pola plantatorów z zastosowaniem urządzeń doczyszczających i jakościowy odbiór surowca (uzależnienie ceny buraków od zawartości cukru) doprowadziły do poprawy większości wskaźników świadczących o wydajności uprawy buraków. Systematycznemu obniżeniu ulegała liczba plantatorów z 2.831 w roku obrachunkowym 2004/2005 do 2.090 w roku 2007/2008 (o 26,2%) i liczba terenowych

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

punktów przyjęć buraków - z 12 do 2. Zwiększeniu uległa średnia powierzchnia plantacji z 3,5 ha do 3,8 ha, a także obsada roślin z 88.056 do 90.409 sztuk na 1 ha powierzchni. W rezultacie zwiększyły się: średnie zbiory buraków z 41,2 do 49,4 ton/ha (o 20,1%), przeciętne zbiory buraków u jednego plantatora ze 135,2 do 188 ton (o 39%), a nieznacznie także - łączna ilość skupionych buraków z 382.843 do 392.960 ton (o 2,6%). Wzrosła również polaryzacja skupowa (średnia zawartość cukru w burakach odbieranych od plantatora) z 16,6% do 17,1%, a także biologiczny plon cukru z 6,8 do 8,5 t/ha.

Poniesione nakłady inwestycyjne, wynoszące w kolejnych latach obrachunkowych: 1.556,8 tys. zł, 14.694,1 tys. zł, 6.439,5 tys. zł, 2.068,5 tys. zł i 2,4 tys. zł (łącznie 24.761,3 tys. zł), pozwoliły na unowocześnienie oraz - w znacznej części - zautomatyzowanie produkcji i pakowania cukru. W rezultacie zwiększyła się m.in. zdolność dziennego przerobu buraków z 5.750 ton w roku 2004/2005 do 6.200 ton w roku 2007/2008 (co - z powodu niemożliwości zapewnienia surowca w ilości odpowiedniej do zwiększonej o 7,8% zdolności przerobowej - doprowadziło do skrócenia - i tak krótkiego - okresu kampanii cukrowniczej z 77 dni w roku 2006/2007 do 61 dni w roku 2008/2009). Wzrósł też przeciętny dobowy przerób buraków - z 5.635 ton do 6.879 ton (o 22,1%) oraz produkcja cukru z 52.628 ton do 59.980 ton (o 14 %). Realizacja inwestycji pozwoliła również na obniżenie przeciętnego zatrudnienia, głównie w okresie kampanii, z 616 osób w roku 2004/2005 do 483 osób w roku 2007/2008, a w konsekwencji - kosztów wynagrodzeń w trakcie kampanii z 3.316,7 tys. zł w roku 2006/2007 do 2.734,8 tys. zł w roku 2007/2008, pochodnych od wynagrodzeń z 763 tys. zł do 614,6 tys. zł oraz technicznego kosztu wytworzenia tony cukru z 1.463,02 zł do 1.213,37 zł. Wzrostowi ulegał też wskaźnik wydajności pracy w przeliczeniu na jednego pracownika, z 363,5 tys. zł w roku 2004/2005 do 447,5 tys. zł w roku 2007/2008 (o 23,1%).

Z powodu realizacji rozporządzeń Rady Wspólnoty Europejskiej oraz Komisji Europejskiej o ograniczeniu produkcji cukru na terenie Unii Europejskiej², poniesione

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U.UE.L.06.58.1 ze zm.), zastąpione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U.UE.L.07.299.1 ze zm.) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U.UE.L.06.58.42 ze zm.), a także rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe

nakłady inwestycyjne nie przyniosły jednak długoterminowych efektów, w tym zwrotu poniesionych nakładów. Bezpośrednio po zakończeniu realizacji inwestycji, organy KSC podjęły bowiem decyzję o likwidacji rejonu kontraktacyjnego i wstrzymaniu w Oddziale produkcji cukru, począwszy od kampanii 2008/2009. Do zakończenia kontroli NIK, mimo upływu blisko 1,5 roku od wstrzymania produkcji cukru, w innych oddziałach KSC zagospodarowano zaś środki trwałe Cukrowni zakupione w latach 2004/2005-2008/2009 o wartości początkowej wynoszącej 7.550,4 tys. zł (30,5 % nakładów inwestycyjnych), ponosząc dodatkowo koszty przeniesienia tych urządzeń do Oddziałów Dobrzelin, Kluczewo, Krasnystaw i Kruszwica w wysokości 1.296,3 tys. zł. Rozpoczęcie procesu inwestycyjnego nastąpiło jednak przed wydaniem tych rozporządzeń.

2. Koszty funkcjonowania Oddziału wyniosły w latach obrotowych 2004/2005-2007/2008 kolejno 108.447,7 tys. zł, 126.350 tys. zł, 112.421 tys. zł i 117.611,5 tys. zł³ (w tym utrzymanie majątku i pracowników przejętej Cukrowni Sokołów - 3.234,4 tys. zł), zaś w roku 2008/2009 (po wstrzymaniu produkcji cukru) - 18.683,1 tys. zł. W roku obrotowym 2007/2008 koszty funkcjonowania Oddziału w porównaniu do roku 2004/2005 wzrosły o 9.163,9 tys. zł (8,5%). Najwyższy wzrost kosztów dotyczył wynagrodzeń, które zwiększyły się o 18.684,5 tys. zł (193,7%), głównie z powodu wypłaty należności odchodzącym pracownikom, oraz usług transportowych - o 4.110,3 tys. zł, tj. o 99,2% (ze względu na zwiększenie udziału odbioru bezpośredniego buraków przez Cukrownię w stosunku do dostaw plantatorów) i amortyzacji - o 3.757,2 tys. zł (63%). Znacznemu obniżeniu, o 22.107,1 tys. zł (25,5%), uległy zaś koszty zakupu materiałów, głównie buraków cukrowych (z powodu spadku ceny minimalnej wynikającej z rozporządzenia Rady Wspólnoty Europejskiej nr 318/2006 oraz zwiększenia udziału odbioru surowca przez Oddział w stosunku do dostaw indywidualnych - koszty transportu plantatora wliczane były bowiem do kosztu surowca) oraz usług obcych - o 1.140,4 tys. zł (67%).

Systematycznemu obniżaniu ulegały koszty kampanii cukrowniczych, które spadły z 93.061,7 tys. zł w roku obrotowym 2004/2005 do 78.694,6 tys. zł w roku 2007/2008, tj. o 14.367,1 tys. zł (15%), głównie z powodu obniżenia kosztów pozyskania buraka z 70.285,6 tys. zł do 45.760,3 tys. zł, tj. o 24.525,3 tys. zł (35%). W efekcie redukcji

zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U.UE.L.06.176.32 ze zm.).

³ Koszty funkcjonowania Cukrowni w roku obrotowym 2007/2008 wraz z kosztami funkcjonowania Cukrowni Sokołów poniesionymi od października do grudnia 2007 r. (tj. po rozpoczęciu nowego roku obrotowego, lecz przed włączeniem do Cukrowni Łapy) wyniosły 119.520,9 tys. zł.

kosztów i zwiększenia produkcji cukru, techniczny koszt wytworzenia 1 tony cukru zmalał z 1.694,99 zł w roku 2004/2005 do 1.213,37 zł w roku 2007/2008.

Z kolei koszty międzykampanijne wzrosły z 15.385,9 tys. zł w roku obrotowym 2004/2005 do 38.916,9 tys. zł w roku 2007/2008⁴, tj. o 23.531 tys. zł (152,9%). Przyrost kosztów w stosunku do roku poprzedniego wystąpił w roku 2005/2006 i wyniósł wówczas 80% (z powodu wzrostu kosztów zakupu materiałów, które od stycznia do września 2006 r. zwiększyły się w stosunku do analogicznego okresu 2005 r. z 3.085,5 tys. zł do 7.717,5 tys. zł oraz kosztów operacyjnych sprzedaży aktywów trwałych ze 165,6 tys. zł do 3.048,9 tys. zł) i w roku 2007/2008 - o 56,8% (wynikało to ze wzrostu kosztów restrukturyzacji zatrudnienia z 747,3 tys. zł do 18.236,8 tys. zł i z przejęcia zlikwidowanej Cukrowni Sokołów oraz ponoszenia kosztów utrzymania jej majątku i pracowników w kwocie 3.234,4 tys. zł).

3. Wartość początkowa środków trwałych (brutto) wzrosła ze 107.444,4 tys. zł do 132.249,8 tys. zł (o 23,1%), głównie w latach 2006/2007 i 2007/2008 (o 10,3% i 7,8% w stosunku do roku poprzedniego). Wynikało to z realizacji inwestycji oraz przejęcia od 2008 roku majątku byłej Cukrowni Sokołów o wartości brutto 23.155,4 tys. zł. Dyrektorzy Cukrowni podejmowali działania w celu zagospodarowania zbędnego majątku. I tak:
 - w latach 2004-2009 do innych Oddziałów i Centrali KSC przekazano (głównie po wygaszeniu produkcji cukru) środki trwałe i wyposażenie o wartości brutto 11.648,8 tys. zł,
 - w latach 2007/2008-2008/2009 zlikwidowano 226 sztuk środków trwałych, wyposażenia i narzędzi o wartości początkowej 2.623,7 tys. zł,
 - wydzierżawiono lub wynajęto nieruchomości Cukrowni, uzyskując w latach 2007/2008 i 2008/2009 (do 31 sierpnia 2009 r.) przychody z tego tytułu w wysokości 6.315,9 tys. zł. Analiza 10 umów zawartych w tych sprawach wykazała, że 9 najemcom lub dzierżawcom ustalono czynsz w wysokości wyższej od kosztów utrzymania nieruchomości. NIK negatywnie ocenia natomiast warunki, na jakich w dniu 29 maja 2009 r., Prezes Zarządu i członek Zarządu Jerzy Jasiński (za zgodą Zarządu KSC) wydzierżawili Miastu Sokołów Podlaski nieruchomość, fabryczną o pow. 12,48 ha. W umowie wysokość miesięcznego czynszu ustalono bowiem na 16.510 zł, tj. w wysokości od 64.330,06 zł do 73.277,77 zł niższej od kosztów

⁴ Koszty międzykampanijne w roku 2007/2008 wraz z kosztami funkcjonowania Cukrowni Sokołów w okresie od października do grudnia 2007 r. wyniosły 40.826,3 tys. zł.

ponoszonych na utrzymanie nieruchomości w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r., a nawet niższej od podatku od nieruchomości uiszczanego Miastu Sokołów Podlaski, wynoszącego w tych miesiącach od 53.761,41 zł do 55.722,90 zł. Umowę tę zawarto jeszcze przed podjęciem próby sprzedaży nieruchomości. W konsekwencji w ogłoszeniu o przetargu na jej sprzedaż (z 7 lipca 2009 r.) KSC zawarła informację o obciążeniu nieruchomości umową dzierżawy, co mogło mieć wpływ na brak zainteresowania ewentualnych inwestorów. NIK negatywnie ocenia również odstąpienie przez Dyrektora Cukrowni - wbrew postanowieniom § 3 ust. 3 umowy - od pobierania opłat z tytułu dostawy energii elektrycznej, ciepłej i wody do tej nieruchomości, wynoszących od czerwca do sierpnia 2009 r. 25.849,22 zł. Na negatywną ocenę zasługuje także opieszałość Dyrektora Cukrowni w wykonaniu zalecenia dyrektora Departamentu Aktywizacji Zasobów KSC z 12 maja 2008 r., dotyczącego zlecenie obsługi kotłowni w Sokołowie Podlaskim podmiotowi zewnętrznemu. Dopiero 28 października 2008 r. odbiorcom wypowiedziano umowy dostawy energii ciepłej po sezonie grzewczym 2008/2009, zaś koszty poniesione w roku obrotowym 2008/2009 na utrzymanie kotłowni były o 273.395,74 zł wyższe od przychodów uzyskanych ze sprzedaży energii,

- w latach 2007/2008-2008/2009 sprzedano 370 zbędnych składników majątku trwałego i wyposażenia z lat 1951-2007 o wartości początkowej 8.021,7 tys. zł (5.564,5 tys. zł netto), uzyskując w okresie objętym kontrolą 9.686,3 tys. zł przychodów ze sprzedaży majątku. W konsekwencji z 89,01 ha nieruchomości Cukrowni Łapy, posiadanych na dzień 1 października 2004 r. oraz z 39,3 ha przejętej od 2008 r. nieruchomości po Cukrowni Sokołów sprzedano odpowiednio 27,04 ha i 26,82 ha (30,37% i 68,2%).

Analiza prawidłowości zbycia 5 z 18 sprzedanych nieruchomości Cukrowni Łapy oraz 2 z 3 sprzedanych nieruchomości przejętych z Cukrowni Sokołów wykazała, że transakcji dokonywano na ogół z zachowaniem obowiązujących przepisów⁵, po uzyskaniu zgody właściwych organów KSC. Jednakże spośród 17 zbadanych przetargów, Dyrektor Cukrowni nie zamieścił w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim

⁵ Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1997 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu organizowania przetargu publicznego na sprzedaż majątku trwałego innym podmiotom przez spółkę powstałą w wyniku komercjalizacji oraz warunków, w których dopuszcza się odstąpienie od przetargu (Dz.U. Nr 108, poz. 696 ze zm.), obowiązujące do 29 stycznia 2007 r. i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie określenia sposobu i trybu organizowania przetargu na sprzedaż składników aktywów trwałych przez spółkę powstałą w wyniku komercjalizacji (Dz.U. Nr 27, poz. 177 ze zm.), obowiązujące od 20 lutego 2007 r.

ogłoszenia o przetargu na sprzedaż 5 nieruchomości (w Boćkach, Brańsku, Rosochatem Kościelnym, Zambrowie i Żabińcu) za ceny wywoławcze wynoszące od 227.634 zł do 598.525 zł. Było to sprzeczne z postanowieniami § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1997 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu organizowania przetargu publicznego na sprzedaż majątku trwałego [...] ⁶ i - w związku z zawężeniem kręgu odbiorców ogłoszenia - mogło mieć wpływ na brak zainteresowania ewentualnych inwestorów (2 z tych nieruchomości w późniejszym okresie sprzedano podmiotom spoza terenu województwa podlaskiego).

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia wszczęcie, przez poprzedniego Dyrektora Oddziału, przetargów na sprzedaż 9 nieruchomości (w Augustowie, Boćkach, Brańsku, Ełku, Łapach, Rosochatem Kościelnym, Szumowie, Wysokiem Mazowieckiem i Zambrowie) w oparciu o rozbieżne wyceny nieruchomości. W grudniu 2005 r. rzeczoznawca majątkowy oszacował bowiem wartość rynkową tych nieruchomości na kwoty przeciętnie 2-krotnie niższe od wartości ustalonej w styczniu 2005 r. przez innego rzeczoznawcę, przy czym wartość nieruchomości w Łapach ustalona w grudniu 2005 r. stanowiła jedynie 23% wartości oszacowanej w styczniu 2005 r. (odpowiednio 10,4 tys. zł i 44,6 tys. zł), a nieruchomości w Ełku i Wysokiem Mazowieckiem - 35% (w grudniu wyceniono je odpowiednio na 51,4 tys. zł i 379,3 tys. zł, a w styczniu - na 146,8 tys. zł i 1.093,4 tys. zł), mimo że wycen dokonano dla tożsamego celu i przy zastosowaniu tych samych metod wyceny, zaś według rzeczoznawcy (szacującego wartość w grudniu 2005 r.) ceny nieruchomości tego typu były niezmiennie od lat. Na przykład, nieruchomość w Brańsku, w styczniu 2005 r. wyceniono na 519,2 tys. zł, biorąc pod uwagę 18 transakcji sprzedaży nieruchomości na terenie tego miasta, podczas gdy w grudniu 2005 r. wartość jej ustalono już na 227,6 tys. zł, na podstawie porównania 3 transakcji z terenu województwa podlaskiego, bez wskazania ich lokalizacji oraz pomijając oszacowanie wartości ogrodzenia, studni i osadnika ścieków, których wartość w styczniu 2005 r. ustalono na 22,1 tys. zł. Ponadto w kwietniu 2007 r. rzeczoznawca, za cenę 488 zł, dokonał ponownego szacowania wartości nieruchomości. Wynik jego był identyczny z wyceną z grudnia 2005 r. Jediną różnicą było zastąpienie w operacie roku 2004 rokiem 2006 i roku 2003 rokiem 2005 przy podaniu dat 3 analizowanych transakcji, stanowiących podstawę wyceny (porównywane transakcje w obu operatach były identyczne co do miesiąca transakcji, powierzchni i ceny z dokładnością do 1 grosza). Mimo posiadania rozbieżnych operatów szacunkowych, poprzedni Dyrektor Cukrowni

⁶ Porównaj przypis nr 5

nie skorzystał z możliwości wystąpienia do organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych o dokonanie oceny prawidłowości ich sporządzenia, przewidzianej w art. 157 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.⁷ Sporządzenie zaś ponownej wyceny pozwoliło na sprzedaż nieruchomości za ceny niższe łącznie o 2.634.204 zł (60%) od wartości ustalonych w operacie ze stycznia 2005 r. i obejście zakazu sprzedaży nieruchomości za cenę niższą niż 2/3 wartości ustalonej przez rzeczoznawcę, określonego w § 26 ust. 1 w zw. z § 5 ust. 1 i § 6 powołanego rozporządzenia.

Stwierdzono także przypadki opieszałości w podejmowaniu działań w celu zbycia zbędnych nieruchomości (w Brańsku, Czarnowie Biki, Ełku, Sokołowie Podlaskim, Wysokiem Mazowieckiem, Zambrowie i Żabińcu), głównie w początkowych latach funkcjonowania Cukrowni w ramach KSC. Na przykład:

- wniosek o zgodę na sprzedaż, uznanej w lutym 2000 r. za zbędną, nieruchomości w Zambrowie poprzedni Dyrektor skierował do Zarządu dopiero 3 marca 2004 r.,
- pomimo posiadania wyceny z 28 lipca 2003 r. nieruchomości w Ełku i zgody organów KSC na jej sprzedaż (z maja i czerwca 2004 r.), przetarg na zbycie nieruchomości poprzedni Dyrektor Cukrowni zorganizował 19 kwietnia 2005 r., tj. blisko 2 lata po uzyskaniu pierwotnej wyceny i 10 miesięcy po uzyskaniu zgody na sprzedaż,
- wartość, uznanej za zbędną w 2004 r., nieruchomości po zlikwidowanej Cukrowni Sokołów, oszacowano w październiku 2008 r., tj. 4 lata później, zaś zgody organów KSC na sprzedaż uzyskano w marcu i kwietniu 2009 r.

W konsekwencji Cukrownia zmuszona była ponosić koszty utrzymania zbędnego majątku, z których tylko podatki od tych nieruchomości i opłaty z tytułu użytkowania wieczystego gruntu wyniosły 1.879.595,42 zł.

4. Zarząd KSC i dyrektor Oddziału podejmowali prawidłowe działania w celu restrukturyzacji zatrudnienia w Cukrowni. Pracownikom umożliwiono rozwiązanie stosunku pracy na preferencyjnych zasadach, określonych w trzech „Programach Dobrowolnych Odejść” (zwanych „PDO”), gwarantując odchodzącym w ramach dwóch pierwszych Programach także uczestnictwo w „Programach Adaptacji Zawodowej”.

Przeciętne zatrudnienie w Cukrowni zmniejszyło się z 364 osób w roku obrotowym 2004/2005 do 297 osób w roku 2007/2008 (o 18,4%) i do 65 w roku 2008/2009 (według stanu na 30 września 2009 r. zatrudnienie wynosiło 46 osób), a koszty restrukturyzacji zatrudnienia wyniosły łącznie 22.024,9 tys. zł. Zmniejszeniu uległo zwłaszcza przeciętne

⁷ Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.

zatrudnienie pracowników sezonowych (zatrudnionych na czas kampanii cukrowniczych) z 336 osób w roku 2004/2005 do 215 osób w roku 2007/2008 (o 36%). Niezwłocznie, po zakończeniu realizacji niezbędnych zadań, zwolniono także 25 pracowników przejętych w 2008 r. z Cukrowni Sokołów. Większość odchodzących pracowników (230 z 277 osób) skorzystała z możliwości rozwiązania stosunku pracy w ramach PDO. Cztery z tych osób, oprócz odpraw, otrzymały także refundację części kosztów związanych z podjęciem działalności gospodarczej, a 134 byłych pracowników skorzystało ze szkoleń i kursów zawodowych. Analiza dokumentacji 30 osób, wylosowanych spośród 185 pracowników, którzy w czerwcu 2008 r. złożyli wnioski o rozwiązanie stosunku pracy w ramach PDO, wykazała, że spełniali oni warunki niezbędne do udziału w tym Programie i uzyskali świadczenia w należnej wysokości.

5. Pomimo wygaszenia w Cukrowni produkcji cukru od roku obrotowego 2007/2008 i włączenia do niej od 2008 r. zlikwidowanej Cukrowni Sokołów, Oddział funkcjonuje w oparciu o nieaktualny już regulamin organizacyjny z 21 lipca 2004 r.. Dyrektor Cukrowni od 13 grudnia 2007 r. do 21 kwietnia 2009 r. skierował co prawda do dyrektorów Departamentu Organizacji i Zarządzania oraz Departamentu Aktywizacji Zasobów KSC 6 wniosków o zaakceptowanie projektów nowej struktury organizacyjnej, jednakże Zarząd KSC do czasu kontroli NIK nie podjął uchwały w tej sprawie.

Przedstawiając powyższą ocenę i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Podjęcie próby renegocjacji umowy dzierżawy nieruchomości w Sokołowie Podlaskim w celu podwyższenia Miastu Sokołów Podlaski czynszu do wysokości pokrywającej co najmniej podatek od tej nieruchomości uiszczany Miastu.
2. Wyegzekwowanie od Dyrektora Cukrowni pobierania od Miasta Sokołów Podlaski opłat za korzystanie z energii elektrycznej, ciepłej i wody na terenie dzierżawionej nieruchomości.
3. Kontynuowanie działań w celu zagospodarowania zbędnego majątku Oddziału.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Białymstoku, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Zarząd KSC w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Zarządowi KSC prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Białymstoku umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

DYREKTOR DELEGATURY

z up.

Agata Katarzyna Ciupa

Wicedyrektor